

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

9DE ÅRG.

DEN 23 FEBRUARI 1908.

N^O 21

HVAR 8 DAG

H. 8 D^{AS} STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Klubb i Kem. A.-B. Bengt Sjöversparre Skåm.—G:2

August Strindberg.

“MÄSTER OLOFS” SKAPARE. DEN SVENSKA DRAMATIKENS FRÄMSTE.

Den 26 dennes går svenska folket att högtidlighålla 250-års minnet af den betydelsefulla fred hvilken först gaf Sveriges landområde afrördning och därinom samlade alla de folkelement, hvarur skulle framväxa den nuvarande svenska nationen. Den 26 februari 1908 hafva nämligen två och ett halft århundraden förflutit sedan fredsslutet i Roskilde genom hvilket till Sverige öfverlämnades de förut danska landskapen Skåne, Halland och Bleking, samt de förut norska: Bohus- och Trondhjems län, af hvilka emelertid det sistnämnda åter gick förloradt.

I första ögonblicket kan det se ut, som om man här hade för sig endast frukten af en krigarbragd. Och ej skall det förnekas, att vinnandet af Skåne land och Viken för Sveriges krona i närmaste hand är att skriva på räkningen af *Carl X Gustafs* fält-herre-snille och krigarlycka. Men här som så ofta annars var det dock så, att det personliga i historien endast betydde afsöjandet af en fredlig kulturutvecklings i tysthet framvuxna resultat.

Vatten skiljer icke; det förenar. På det är vägen banad af naturens hand för vikingaskeppet som för köpmansfarkosten i en tid, då landet ännu saknar t. o. m. farbara stigar. Så knöt fordomtina Sverige förbindelser med landen hinsidan österhafvet, Norge med folken på de brittiska öarne, innan ännu de svenska bygderna hunnit blifva ett Sverige eller de norska ett Norge. Och långt innan svear och götar öfver Kolmård och Tived hunnit ingå en intimare riksförening, byggde skåningar och sönderjyder, i lätt samfärdsel förenade medels de smala danska sunden, sida vid sida på drottning Tyras gränsskans mot söder, Dannevirke, Nordens gemensamma skydd. Men från Sverige var Skåne väl skildt genom det glest befolkade, väglösa Småland, framför allt genom de ödemarker i gränstrakterna, om hvilka sockennamn, sådana som Orkelljunga och Örkened, ännu i dag bära vittne.

Men kulturen steg. Skogarna rödjades, marken bröts, spannmål odlades och boskap uppföddes. Det uppstod handelsvägar och härvägar. Men huru täta de krigiska härjningstågen än voro, tätare voro de fredliga förbindelserna. Mot furstarnes fäjder satte gränsbefolkningarne sina bondefreder, tills slutligen en dag en svensk seger förvandlade denna folkliga neutralitet till landsmansskap. Man blef det plötsligt varse: landsvägarne gingo ju breda och välbanade uppåt

och inåt halfön, främmande örlogsflottor gjorde däremot hafvet osäkert.

Öfvergången var lätt verkställd: inom en mans-ålder synes det. Här drefs införlifnings-, men icke förtryckspolitik sådan som nu af Preussen i Slesvig och Posen. Det var ju, som den samtida skåning skriver, hvars ord förevigats på minnesstenen öfver Lunda-slaget, "folk af samma stam"; "de voro ock af samma tro." Språket skilde ej så långt som till inbördes förstående. Det nya universitetet i Lund knöt på ofredligt sätt Skåneland till svensk kultur.

Nu höra Roskildelandskapen till de skönaste pärlorna i Sveriges krona. Inom dem bor icke långt ifrån en fjärdedel af Sveriges befolkning, inom dem frambringas hälften af Sveriges hveteskörd, mer än en fjärdedel af dess rågskörd, mer än en tredjedel af dess kornskörd, om blandsåden medräknas väl snarast den halfva, mer än en fjärdedel af dess potatisskörd och nästan allt vårt socker. Hela det svenska hafsfisket är koncentreradt på deras kuster. Järn finnes intet, men till gengäld skänka jordens inandömen stenkol, värdefulla leror, kalk och cement. Industri och handel blomstra ock därinom. Det berättas, att någon frågat gamle Svedelius, professorn i Uppsala, hvad Sverige skulle taga sig till, om Skånelandskapen aföfle. Efter ej alltför lång tvekan kom svaret: "eröfra dem åter." Och i sanning någon annan utväg finnes icke: i Sverige ha de ingått som lifselement.

Ryttarstatyn, som rests åt Carl X Gustaf å Malmö torg, föreställer honom i det ögonblick, då han kastar en första månstringsblick öfver hufvudstaden i dessa "förvärfvade" provinser. Kan-ke söker den ock bortom Sundets böljor den danska hufvudstaden: hägrade icke i detta ögonblick det storskandinaviska väldet under svensk ledning för hans inre blick? Men svärdet är han just i färd med att sticka i skidan. Det ligger här symbolik: sedan öfvergångsårens sveda förgått, visade det sig, att Skånelands och Bohusläns förvärf åt Sverige betydde fred för Norden: efter 1710 har ingen dansk fiendehär bestigit svensk mark och äfven på norska sidan har efter Carl XII:s fall knappast rådt fullt allvarligt krigstillstånd.

Så är Roskildeminnet, ehuru födt af en krigarbragd så utan like som det underbara taget från Polen öfver Jylland och Bälterna till Köpenhamn, i framstående mening ett minne, hälgadt kulturen och freden.

Bilderna här nedan visa två män i ledande ställning i de nyförvärvade landskapen under öfvergångsåren.

Den ene är biskopen i Lund *Peder Vinstrup*. Öfver sin svarta dräkt bär han med synbar förkärlek en tung guldkedja. Vid den finnes fäst Carl X Gustafs bild: den svenske konungen hade skänkt honom den vid deras förstasammanträffande. Från Vinstrup stammar bl. a. den första tanken på upprättandet af ett svenskt universitet i den forna danska ärkebiskopsstaden. Han utgör det mest slående bevis på, huru svag känslan af nationalitet ännu var hos det sjuttonde århundradets äfven mest bildade andar. Ty Vinstrup höll obrottsligt sin nya trohetsed, "som han honom tillför-ene Danmarks konung obrottslig hållit hade", allt under det hans tankegång fortför att vara dansk, liksom han allt fortfarande skref och talade danska.

Den andre är Skånelands förste generalguvernör, fältmarskalken *Gustaf Otto Stenbock*. Han utnämndes här till den 18 mars 1658 och kvarstod som sådan tills

CARL X GUSTAF. Efter porträtt af Sebastian Bourbon.

han 1664 blef riksamiral. Han visade stor energi i sitt ämbete och ingrep med framgång på många områden, särskildt det militära. Han var därjämte en försiktig och human ämbetsman; den bestämdhet, hvarmed han uppträdde mot adelns utpinande af sina bönder och hans iver att söka skona allmogen för utskrifning och skattebördor, ländre honom i synnerhet till mycken ära.

En tredje person i ledande ställning vid öfvergångstiden, och den kanske förnämligaste af dem alla, var *Magnus Durell*, landsdomare i Halland sedan 1653, som uppgjorde ett helt märkligt försvenskningsprogram. Någon afbildning af honom synes icke förefinnas. Från 1669 till sin död 1677 var Durell landshöfding i Kristianstads och Blekinge län.

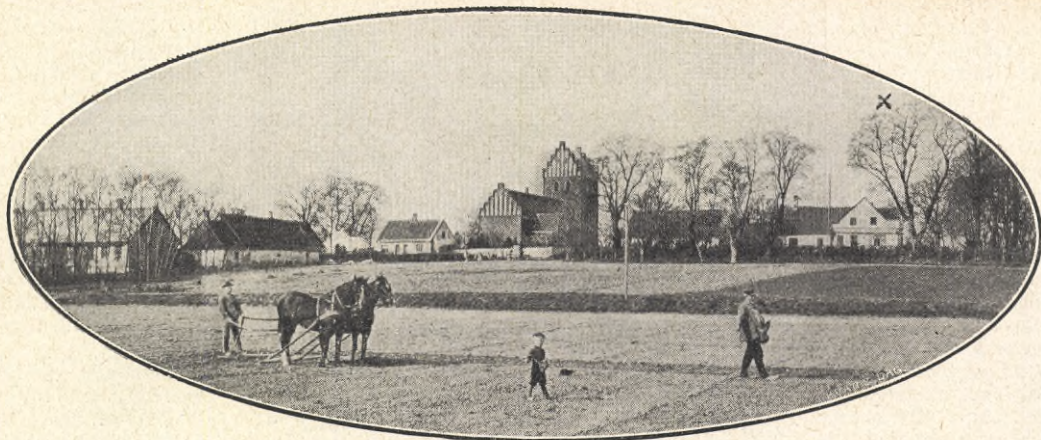

BISKOP PEDER WINSTRUP.
Upphofsman till Lunds universitet. (Efter oljemålning i Lunds universitetsbibliotek.)

GUSTAF OTTO STENBOCK.
Fältmarskalk. Skånes förste generalguvernör. (Koppargravyr i Pufendorfs "De rebus a Carolo Gustavo gestis".)

TAASTRUP—ROSKILDE.
ETT 250-ÅRSMINNE.

Efter fotografi.

VY AF HÖJE TAASTRUP, platsen för fredsförhandlingarna.

Kliché: Bengt Sjöfverparre.

Februari månad 1658 var en förskräckelsens tid för danska kungen Fredrik III och hans trogna folk. Hvarje dess dag knöt en ny maska i det nät, som allt fastare snoddes kring hans villrådiga hufvud, hvarje timma göt en ny droppe i de olyckliga händelsernas af januari redan till randen fyllda bägere. Danmarks frihet hängde på ett par lumpna köldgrader — väderguden svek den danska monarken, Bältens is lade sig som en villigt nedfirad vindbrygga, och Karl Gustaf sprängde öfver den i galopp, följd af några tusen ryttare. Den 11 februari stod han i Vordingborg på Sjælland och mätte lystet dagsresornas antal till den fientliga hufvudstaden. Fredrik svettades af ångest, inseende hopplösheten att häjda och sätta stopp för Karl Gustafs bredbröstad framåt marsch.

Ur detta farliga läge fanns blott ett enda kryphål: förhandling! Kung Fredrik utvalde två smidiga her- rar — Geersdorf och Skeel voro deras namn — till det vanskliga uppdraget att genom detta kryphål söka rädda Danmark och dess själfständighet.

Men Karl Gustaf krånglade. Han hade nästan satt sig i sinnet att Danmark skulle dö, utplånas från de fria staternas lista, och som dusör för besväret i det afseendet hade han själf tänkt stoppa Jylland, Fyen och Sjælland i fickan och plocka ihop Danmarks öf- riga provinser till en passande afrundning af Sveriges gränser. Herrarne Skeel och Geersdorf reste förbittrade och ledsna tillbaka till sin kung, som väntade på dem i Fredriksborg, och Karl Gustaf drog sina trupper mot nordost, åt Kjöge.

Emellertid lyckades man få fredsunderhandlingarna

Efter fotografi.

HÖJE TAASTRUP PRÄSTGÅRD (efter restaurationen 1855), där fredsunderhandlingarna fördes.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöfverparre Skalm.—Ob.

Efter kopparstick.

ROSKILDE I GAMLA DAGAR: 1. Domkyrkan. 2. Rådhuset.

Kliché: Kem. A. B. Bengt Sjöforsparre Stålm—Öbg.

upptagna på nytt redan den 16 februari. I Taastrup, ett obetydligt samhälle halfvägs mellan Köpenhamn och Roskilde, sammanträdde de svenske och de danske delegerade och förhandlingarne togo genast sin början i prästgården darsammastädes.

Denna historiska gård undergick år 1855 ombyggnad, men man kan ännu med stor visshet utpeka den plats, där fredsunderhandlingarna fördes. Där — säger man — lade Sten Bielke sin hand i bordet, fast och oryggligt understrykande sin herres och sitt folks vilja, där hvässade den af danskarne fruktade överlöparen Korfitz Ulfeld sin tunga till förmån för sin nye beskyddares intressen, genom dessa låga fönster blickade de danska herrarna missmodiga öfver de isfrusna fälten bort mot synranden, bakom hvilken det

rika Skåne sträckte sin feta jord, som den annalkande våren snart skulle se glänsa af lofvande skördar. Ack, detta och oändligt mycket mera därtill kände de danske sakta men säkert glida sig ur händerna.

På några få dagar uppsattes inom den oansenliga prästgårdens väggar villkoren för den mest glänsande fred Sveriges historia känner. En preliminärtraktat undertecknades af de svenska och danska fullmäktige, och det var denna traktat, som i alla delar låg till grund för fredsslutet i Roskilde den 26 februari s. å.

De tvåhundraftio år, som sedan den dagen gått in i evigheten, ha ej runnit den gamla kungastaden med det historiska namnet spårlöst förbi. Åren 1731 och 1735 härjades Roskilde af eldsvådor, i slutet af samma århundrade verkställdes en del ombyggnader

Efter fotograf.

DOMKYRKAN OCH (t. h.) DEN NU TILL PALÄ OMBYGGDA BISKOPSGÅRDEN, där freden undertecknades.

Kliché: Kem. A. B. Bengt Sjöforsparre Stålm—Öbg.

Efter stick.

ROSKILDE MOTTAR BESÖK AF GUSTAF III.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Stålm.—Olg.

af äldre hus och gårdar, så att af det Roskilde, hvars namn tecknades under fredstraktaten, är ej mycket kvar. Utan synnerligen stor fara för misstag kan man likväl utpeka platsen, där den svenske kungen bodde och freden underskrefs.

Nära domkyrkan, skild därifrån endast genom den s. k. Absalonsbuen, låg en präktig byggnad från medeltiden, kallad Bispegaarden, som 1732 ombyggdes till det nuvarande "Kgl. Palæ", och i våra dagar uthyres till privata — bl. a. en flickskola — under villkor af utrymning i tillfälle af kungligt besök. Detta

"palats" skall ha varit skådeplatsen för Roskildefredens högtidliga undertecknande.

Rörande denna lokalitetsfråga finnes emellertid en annan och rätt kuriös version, som omtalas af den utmärkte vetenskapsmannen, professor J. Kornerup i hans arbete: "Roskilde i gamle Dage". Långt in på sjuttonhundratalet visade man ett hus af f. ö. rätt anspråklösa dimensioner, som dåtida ciceroner tillade "den sørgelige Berømmelse" af fredens tillblifvande, och till yttermera visso pekade man på en högt under takrisen uppsatt stentafla, försedd med huggen inskription:

Efter fotografi.

HUSET DÄR ROSKILDEFREDEN ICKE SLÖTS (se texten).

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Stålm.—Olg.

“Se där“, hette det, “där står det skrifvet — här slöts den olyckliga freden 1658“.

Emellertid ville händelsen, att konung Gustaf III i året 1771 gjorde Roskilde äran af ett besök för att ta den märkliga domkyrkan i ögonsikte, och vid detta tillfälle passade man på att servera majestätet det historiska huset med stentaflan. Då får Gustaf ett infall:

— En stege hit, befaller tjusarkonungen.

Och under suitens häpna sorl försvinna de fina, hoflevererade silkesstrumporna pinne för pinne upp i höjden. Nu äro kungens stora, ljusblå

Efter fotografi.

RÅDHUSET I ROSKILDE. Tornet från ett på 1500-talet rifvet kloster.

Kliché: Bengt Sjöfverparre

KÖPENHAMN PÅ 1650-TALET. Efter ett gammalt stick.

Kliché: Bengt Sjöfverparre.

staden på vägen till Snoldelev och detta sättes i förbindelse med Karl Gustafs namn och året 1658. Innan kungen lät sina män rycka in i staden, samlade han en del af dem kring stenen, som var försedd med fyra djupa hål, sådana man plögade hugga in för att verkställa klyfning, och förklarade högtidligt att det skulle vålla honom lika litet omak att eröfra Köpenhamn och krossa hela danska riket som att klyfva stenen midt i tu. Men då han skulle demonstrera senare hälften af sitt påstående splittrades tillhygget, stenen låg hel!

Och — slutar den danske upptecknaren af sägnen — på samma sätt gick det Karl X Gustaf, när så turen kom till Danmarks förintande.

Anders Eje.

ögon i jämnhöjd med stentaflan, han börjar stafva och lägga ihop. De kungliga ögonen vidgas af onädig öfverraskning. Hvilken infam saga, *en voilà une de bêtise!*

Se här, hvad han läser:

“Jeg blev i Asken lagt
Ved Guds Retfærdig Riis
jag blev igjen opvakt
Gud ske lov, Ære og Priis!

På den inskriptionen var det alltså man byggt påståendet, att Roskildefreden ingåtts under detta tak. Men byggnaden i fråga fick genom episoden dock behålla en viss berömmelse, fast af annat slag, och omtalas ännu i dag af de goda borgarna i staden såsom “huset, där freden *icke* slöts“.

Af öfriga minnen från dessa dagar, då svenskarne våldgästade Roskilde, står just icke mycket mera åter. En sägen, som anföres i Theles “Danmarks Folkesagn“, berättar dock om ett stenblock strax utanför

Efter fotografi.

“KARL X GUSTAFS STEN“ VID ROSKILDE.

Kliché: Bengt Sjöfverparre

TVENNE AMBASSADER.

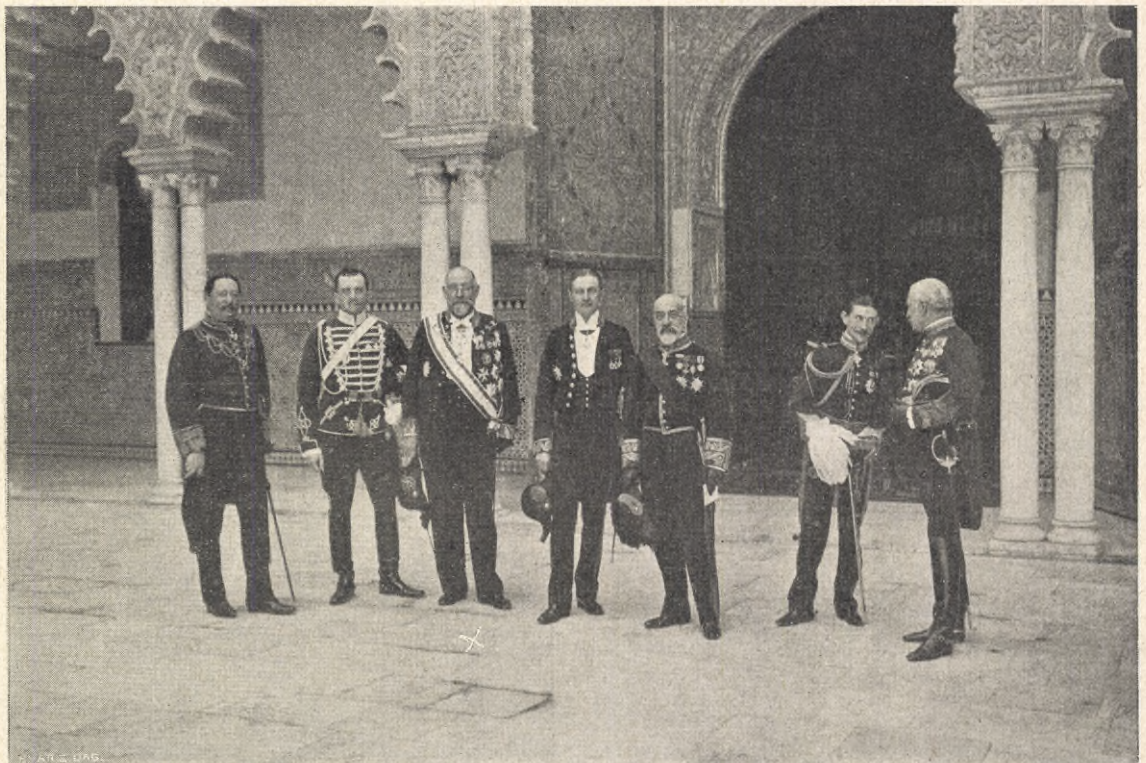

Efter för H. 8. D. taget foto.

KONUNG GUSTAFS DANSKA GENERALSUTNÄMNING.

Kliché: Bengt Silfverparre.

Med anledning af sin utnämning till general i danska armén mottog konung Gustaf den 14 febr. en dansk militärdeputation under anförande af generallöjtnant Leschly. Deputationens medlemmar äro fr. v.: ryttmästare Wahl, öfverstelöjtnant Lesser, general C. Leschly, premiärlöjtnant E. Dahlberg, öfverste Hahkoff och stabsserg. R. Nielsen.

Efter fotograf

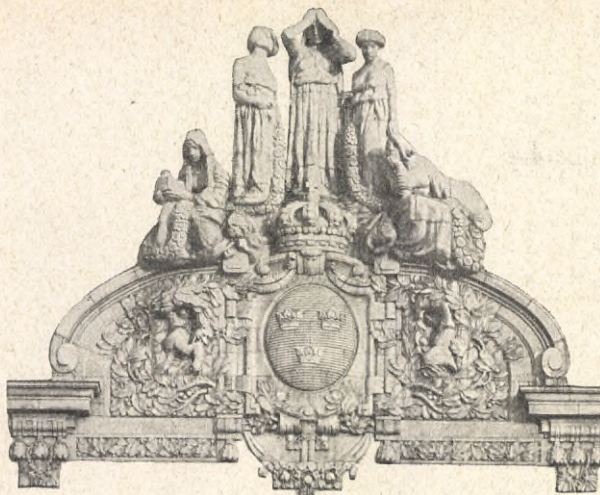
DEN SVENSKA UTOMORDENTLIGA BESKICKNINGEN FÖR TRONSKIFTETS NOTIFICERING I K. SLOTTET I MADRID.
x Ambassadens ledare baron C. Cson Bonde.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre Ståhm—Ög.

NATIONALTEATERN FÄRDIG.

När Parisoperans mästare, Charles Garnier, i början på 1890-talet gästade Stockholm, skall han på tillfrågan angående sin tanke om vår byggnadskonst ha uttalat sig i rätt nedslående riktning. Det enda, som vann hans intresse, var Riddarhuset. Men hade han i stället kommit till Sveriges huvudstad femton år senare, är det min öfvertygelse, att han nödgats modifiera sitt omdöme, dock icke tack vare det nya posthuset, riksdagshuset eller Nordiska museet. Utan tack vare arkitekt Lilljektivst's nya mästerverk vid Nybroplan, det hvita tämpellet, som redan tycks ha blifvit det vedertagna smeknamnet.

Hvilka svårigheter det gällt att lösa för att på den af naturen allt annat än gynnade tomten få byggnaden så magnifikt inpassad i gatuperspektivet som den verkligen blifvit är här icke platsen att lämna en utredning om. Vare det nog sagdt, att den trots grannskapet med det oerhörda stenröse, som intar tomten till vänster, kommit att utgöra den utan jämförelse lyckligaste insatsen i 1900-talets stockholmska byggnadsverksamhet.

MIDTELGRUPPEN af Carl Millès.

Redan det första ögonkastet är nog för att inge en känslan af att här stå inför någonting som till sitt väsen skiljer sig från, ifall uttrycket tillåtes, den öfliga arkitektjargonen. Totalintrycket är inte tungt, skrufvadt, germanskt, utan af en klassisk, behagfullt sydländsk gracie som väl anstår ett tämpel helgadt åt den gladaste vetenskapen. Och ännu mer förstärkes samma känsla af en vandring genom teaterns inre, till hvilket utsmäckning alla våra förnämsta artister på det måleriska och skulpturella gebietet medverkat. Salongen är tillräckligt

stor för att verka förnäm, nog liten för att likväl kännas intim. Foyern kan ju inte mäta sig med Kungliga teaterns, men har likaledes en afgjord distinguerad prägel. Har man till på köpet kvar i minnet någonting af det man erfar inför vårt närmast föregående teaterbygge, blir känslan af att här omsider få upplefva en triumf för svensk smak i lycklig samverkan med syftet så mycket starkare.

Stannar ögat något längre på fasaden, upptäcker det kanske en viss brist på enhetlighet mellan de olika delerna af dess utsmyckning. Så smälter exem-

H. 8 D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.

DRAMATISKA TEATERNS YTTRE.

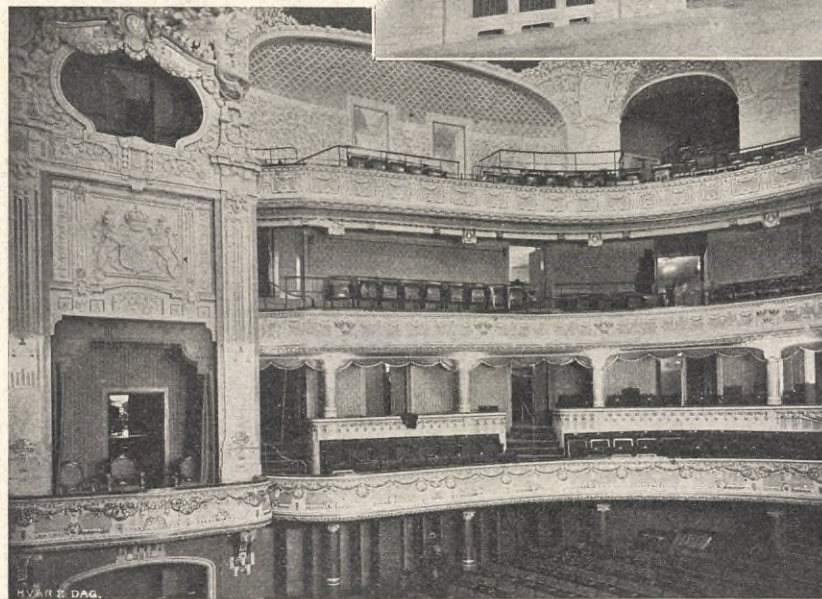
Kitché: Kem. A.-B. Bengt Sjöfversparre Sthlm—Gbg.

pelvis inte John Börjessons båda förgyllda bronsstatyer ihop till någon lycklig färgverkan med den hvita Ekeby-marmorn, och mer än en vandrare har helt visst gjort samma reflexioner som undertecknad, att fasadens verkan inte vunnit på tillkomsten af glastaket öfver entrén. Af sällsynt skönhetsverkan är däremot loggjan. Det var först sedan den sista ställningen framför den försvann, som stockholmarna började se, hvilken vacker byggnad närmade sig sin fullbord vid den gamla Nybroplan. Ur rent teaterkritisk synpunkt uppvisar Nationalteatern ett flertal nyheter, delvis frukter af arkitekt Lilljekvists trägna

studieresor på kontinenten. Sålunda är radbelysningen borttagen. Första raden är starkt framdragen, bland annat för att låta raderna med sin festliga och lysande publik komma bättre till sin rätt — ett högst erkännansvärdt uppslag, då det är ägnadt att höja det helas apparition.

Också skådespelarna torde få skäl att känna sig belåtna med de arrangemang, som vidtagits för deras komfort. Ett större antal enskilda loger än vid något annat Thaliahus i Europa har inrymts bakom scenen, och den vanliga badhyttstypen har fått vika för ett utseende af privat mottagningsrum eller boudoir. Falluckor och liknande

H. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF

FOYERN. Freskerna af Georg Pauli.

Kliché. Kon. A. P. Bengt Sjöfversparre Sklm.—Gbg.

H. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.

K. MICHAELSSON
Nationalteaterns chef.

attiralj drivas med elektricitet.

Till slut kan anföras, att om också byggnadsverket

TEATERBYGGETS MÄSTARE: T. v. Arkitekten FREDRIK LILLJEKVIST; t. h. Öfverstelöjtnant P. A. L. LINDAHL, arbetets byggnadschef.

H. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Kliché: Bengt Sjöfversparre

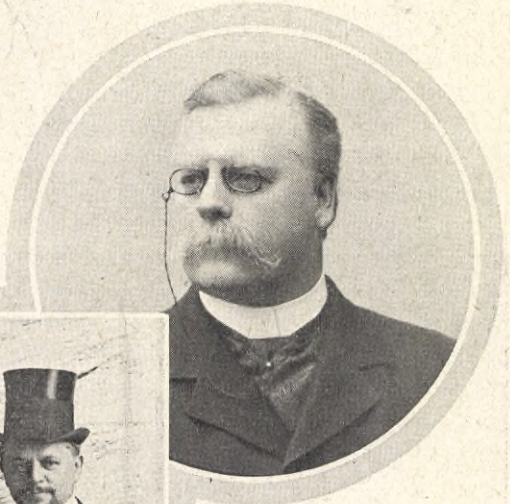

Foto. Dahlöf, Stockholm.

v. HÄRADSHÖFDING G. B. A. HOLM. Ordf. i Nationalteaterns styrelse.

både på grund af materialets och det artistiska arbetets förstklassighet blifvit ett af våra dyrbaraste, ligger det ju en viss hagsvarelse i det sakförhållande, att de stora beloppen stannat i Sverige.

A. M—r.

GÖTEBORG—STOCKHOLM I AUTOMOBIL.

Då man ser de skaror af intresserade, som under den stora automobiltäflans dagar stå samlade utanför tidsningsfönstren i Stockholm och Göteborg för att taga del af de senaste nyheterna från färden, förstår man hvilket evenemang en dust som denna är. Som man hade anledning vänta, blef äfven denna gång hr Salmsen å sin Fiat den förste bland de kække motormännen.

H 8 De fotografier i Gbg & Sthlm

PRISDOMARNE GREFVE CL. von ROSEN,
KONSUL LYON och Dir. HELLBERG.

Öfverst: Å LORENSBERG i GÖTEBORG: 1:sta vagnen, hr Janeks "Beckman", startar.
Nederst: Hr SALMSON anländer som 1:e pristagare å "Fiat" till Idrottsparken i Stockholm.

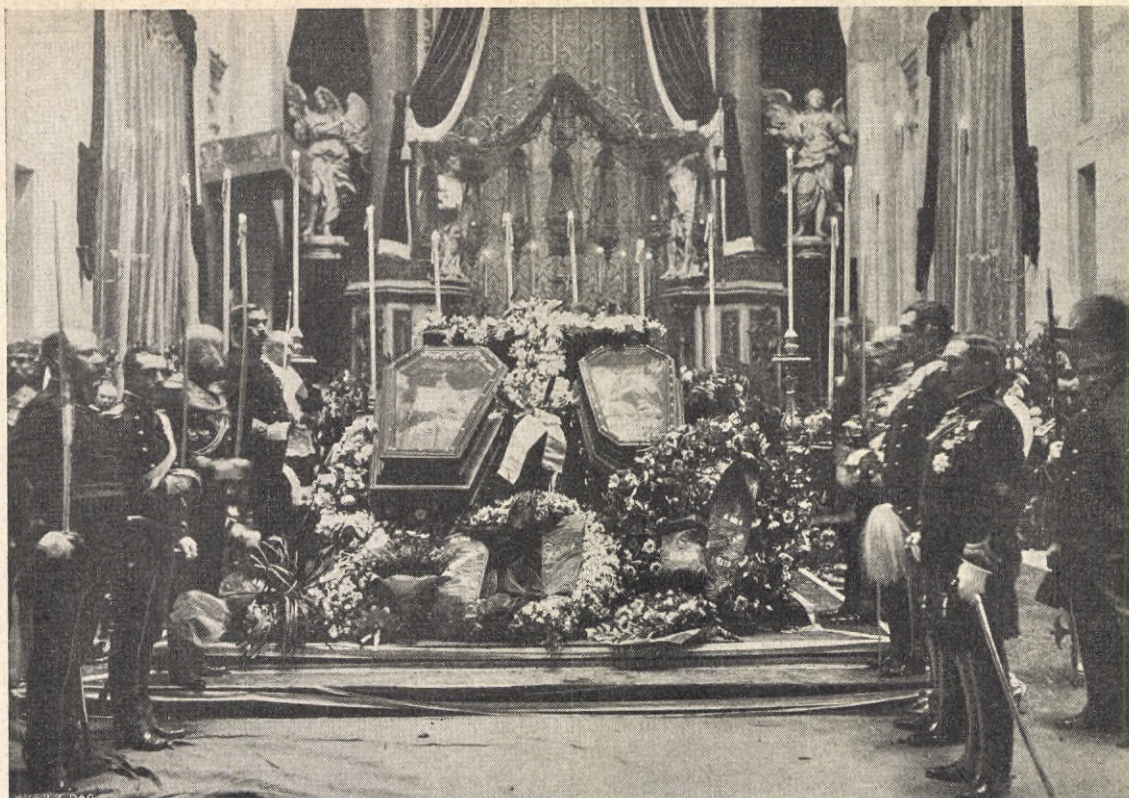
Foto Sv. Åsberg, Stockholm

Den 15 febr. sammanträdde omkring

POSTSTATIONSFÖRESTÄNDARNES FÖRENING.

150 manliga och kvinnliga poststationsföreståndare från hela riket till ett möte, därvid beslöts bildandet af "Sveriges poststationsföreståndareförening".

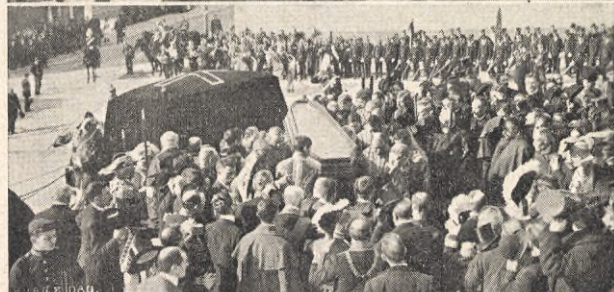
Kliché: Kem. A. B. Enygt Silfversparre Sthlm—Gbg

Efter fotograf.

KONUNG CARLOS I OCH KRONPRINS LUIZ PÅ LIT DE PARADE I SAN VICENTEKYRKAN.

Kliché: Kron. A.-B. Bengt Sjöversparre Sklm—Gly.

Efter fotograf.

DEN KUNGLIGA BISÄTTNINGEN I LISSABON: Liktåget på väg till kyrkan. — Ankomsten till San Vicentekyrkan.

Kliché: Bengt Sjöversparre.

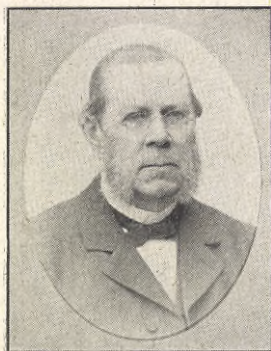

Efter porträtt

Kliché: Bengt Sjöversparre

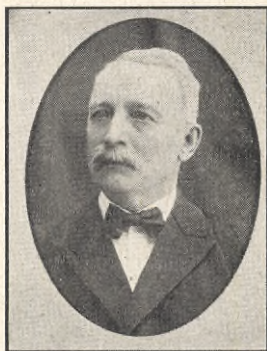
GENERALGUVERNÖR GERARD.

Det länge väntade har skett — den finske generalguvernören Gerard, hvars ärliga och rättrådiga sträfvanen att hålla fast vid lag och författning gjort honom allmänt afhållen af finska folket, har nu lämnat sin post. Hvilka öden Fin'and har att motse under hans efterträdare, den hårdhändige general Beckman, är svårt att förutspå.

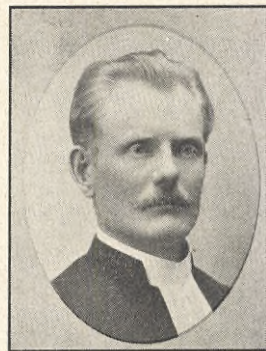
C. P. HAGBERGH.

Protokollsekreteraren i Kungl. Maj:ts kansli, f. d. kanslissekreteraren i justitiedepartementet och f. d. utgivaren af Svensk författningssamling i Stockholm Carl Petter Hagbergh fyllde den 8 februari 80 år.

G. V. KEMNER.

Läroverksadjunkten, fil. dr. Gustaf Voltemar Kemner i Arboga, fyllde den 9 febr. 65 år. Stud. 62, fil. dr. 72, profar i Upsala 71-72, extra lärare i Linköping 72-73, kollega i Arboga sedan 73. Justitieministrerns tryckfrihetsombud från 02.

J. FLORÉN.

50 år fyllde den 17 febr. lektor Johannes Florén i Göteborg. Stud.-ex. 83, teol. fil. ex. 84, teol. kand. 92, profar i Uppsala 92-93, e. o. lektor vid Göteborgs högre realläroverk 93-95, ordinarie lektor därstädes sedan 95.

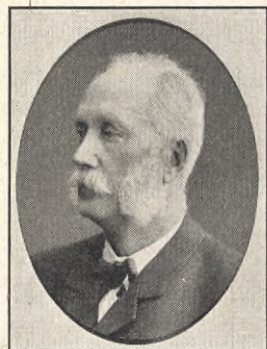
O. SIRÉN.

Till prof. i de bildande konsternas teori och historia vid Sthlms högskola har utnämnts fil. doktor O. Sirén. Född 79, fil. dr. 1900, e. o. amanuens vid Nationalmuseum s. å. Företagit vidsträckt studieresor samt utgitt vit en hel del konsthistoriska arbeten.

L. YSANDER.

70 år fyllde den 23 febr. prosten Lars Ysander, Slöinge. Stud.-ex. 59, prästvigd i Göteborg 63, kyrkoherde i Drängsred 77, i Slöinge sedan 87. Prost s. å.

J. E. M. HAHR.

F. d. öfverdirektör Mauritz Hahr i Stockholm, fyllde den 17 febr. 70 år. Stud.-ex. 55, nivåletör vid statens järnv. byggn. 57-62 stationsinspektör vid statens järnvägstrafik 63, trafikdirektörsassistent 64, trafikdirektör 67, öfverdirektör och chef för trafikafdeln. 72, afsked 01.

E. HAMMARLUND.

55 år fyllde den 20 febr. direktör Emil Hammarlund i Stockholm. Tjänstgj som folkskoll. 73-84. Grundare och utg. af Svensk Läraretidn. Led. af Riksd. A. K. för Stockholms stad sedan 85. Innehafv en mängd förtroendeuppdrag inom olika läroverksretsar. Led af stadsfullm., m. fl. kommunala uppdrag.

A. HALL.

Kommunalnämndens och kommunalstämman ordförande i Aringsås socken, kamrer Aug. Hall, Allvesta, fyllde den 18 febr. 50 år. H. är dessutom ordf. i afdelningsstyrelsen för Smålands Ensk Banks kontor i Allvesta, led i styrelsen för Smålands handelskammare.

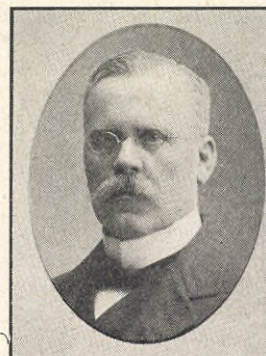
E. W. TORNÉRHIELM.

70 år fyllde den 24 febr. borgmästaren i Halmstad Erik Werner Tornérhielm. Stud.-ex. 57, v. häradshöfding 64, rådmän i Halmstad 71, borgmästare därst 90, t. f. domhalvande ca 4 år. Ordf. i styr för Halmstads sparbank 91, för Hallbäcksa pensionsstiftelsen 90 m. m.

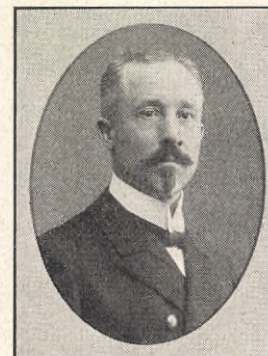
J. E. KYLANDER.

Borgmästaren Johan Erik Kylander i Wadstena fyllde den 20 febr. 65 år. Stud.-ex. 62, hofrättslex 68, t. f. domhalvande tidtals åren 68-72, auktionskommissarie i Norrköping 74, stadsnot. därst 80, borgmästare i Wadstena sedan 87.

J. N. AXELSSON.

En inom sin ort bekant personlighet, kontorschefen John Axelsson, Dufbo, Spånga socken, fyllde den 5 febr. 50 år. V. ordförande i kommunalnämnden och stämman, led i kyrko- och skoloråd i Spånga 1903. Ordf. i municipalstämman, municipalnämnden och hälsovårdsnämnden i Dufbo 03.

P. J. DAHLGREN.

50 år fyllde den 20 febr. kommandör Per Dahlgren i Stockholm. U. löjtn. vid Flottan 77, kommandör 04, marinattaché vid Sv. beskickningen i Washington under kriget mellan Förenta Staterna och Spanien 98, chef för marinförvaltningens torpedafdelning 1900-05, chef för K. Sjökrigshögskolan sedan 05.

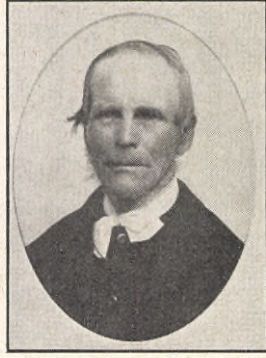

PORTRÄTTGALLERI

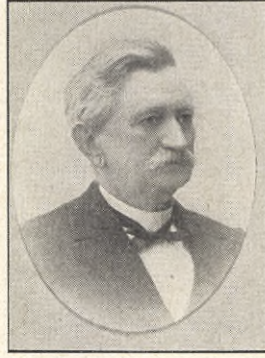
P. E. AHLGREN. †

Stockholms äldste invånare kommandören i flottan. Per Ahlgren afled den 16 febr. öfver 100 år gammal. A. erhöill sin första officersfullmakt för 82 år sedan och avancerade i den svenska flottan till kommandör 62. Tillhörde sedan 66 flottans reservstat.

G. PETERSSON. †

F. landbrukaren Gunnar Petersson afled å sin egendom Olofshytte, Kronobergs län, den 30 jan. 78 år gammal. Led. i bevilnings- och taxeringsnämnden samt i kommunalnämnden. Varit fattigföreståndare.

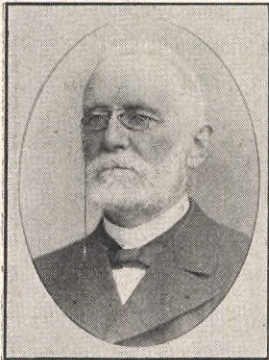
C. J. HEDMAN. †

F. d. grosshandlaren Carl Johan Hedman på Isaksbo i Folkärna socken, afled den 5 febr. 79 år gammal. På sin tid mångårig led. af Fatu stadsfullm., led. af dess skolråd, samt i styr. för stadens sparbank.

C. O. FORSÉN. †

Major Carl Otto Forsén afled i Stockholm den 5 febr. Född 51, stud.-ex 70, und. löjtn. vid Göta artillerireg. 72, kapten 89, major i armén och chef för Ammunitionsfabriken 99, afsked 05. Uppfinaare af våra svenska projekttilrör.

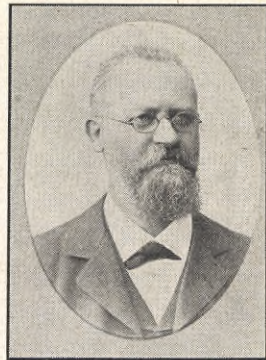
J. V. ADLERS. †

Häradshöfding Johan Victor Adlers afled den 6 febr. å sin egendom Walnäs, Tyveta socken. Född 27, stud. ex. 46, hofrättslex. 49, v. häradshöfding 52, assessor i Svea Hofrätt 62, revisionssekr. 66, hofrättsråd 71, häradshöfding i Söder-sysslets domsaga 74.

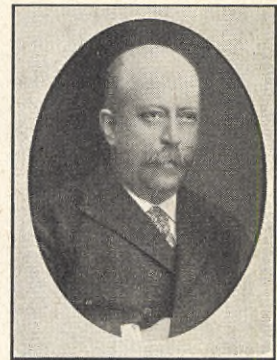
A. L. HEDENBERGH. †

Godsägaren Adolf Leonard Hedenbergh afled å Bällsta gård, Stockholms län, den 4 febr. 68 år gammal. 30-årig medlem af kommunalnämnden och fattigvården, landsingsman, medlem af hushållningssällskapet, direktionen af länet's brandstodsbolag, m. m.

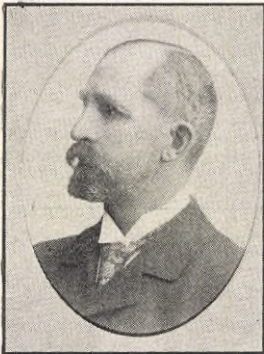
S. BECKMAN-LYCELL. †

Den 26 jan. afled i Malmö, kamrer Sven Beckman-Lyell, 56 år gammal. En af stiftarne af Malmö Handelsklubb 74, anlitad revisor och siffergranskare, medlem af stadens bevilningsberedningar och taxeringsnämnder m. fl.

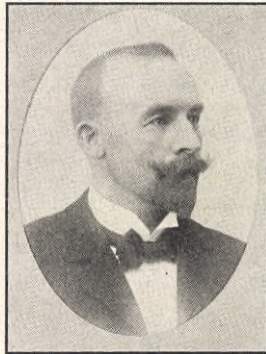
C. A. WALLENQVIST. †

Borgmästaren i Ulricehamn Carl Abraham Wallenqvist, afled därst. den 3 jan. Född 53, stud.-ex 74, hofrättslex 80, borgmästare, mögistratssekreterare och notarius publicus i Ulricehamn sedan 86.

C. H. W. HEJKENSKJÖLD. †

Kanslirådet Carl Henrik Wilhelm Hejkenkjöld afled i Sthlm den 23 jan. Född 49, stud.-ex. 70, kansliex. 79, revisor i arméförvaltningen 95, kansliex. i Landt försvarsdepartementet 1900, kansliråd i Kunglig Majts kansli 07.

K. I. HALLGREN. †

Grosshandlaren Karl Ingemar Hallgren i Hudiksvall afled i Borlänge den 31 jan. född 69. Led. af stadsfullmäktige, handels- o. sjöfartsnämnden, styrelseled. i Handelskammaren för länet, ordf. i Hudiksvalls köpmannaförening.

Den bekante skriftställaren, f. lektorn *Oscar Svahn* har i dagarna allidit i Kalmar i en ålder af öfver 74 år. Det är framför allt två böcker af *Thord Bonde* — hvilket var Svahns författarpseudonym — som gjort hans namn så bekant och högt skattadt: det är de ypperliga, äfven som kulturdokument, värdeulla, "Våra öfverliggare" och "Våra öfersittare", i hvilka S. med lika mycken varm gemyt som kraftig humor visar på de mångfaldiga diag af efterblivenhet vid skola och universitet, som sedermera till dels tack vare honom börjat undanröjas och beifras.

Efter fotograf.

Klitché: Bengt Sjöqvistsparre.

OSCAR SVAHN. †

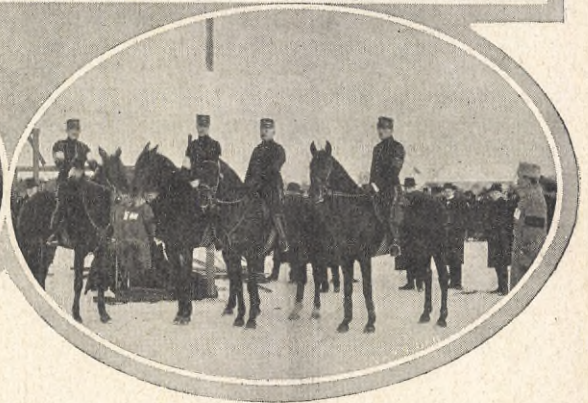
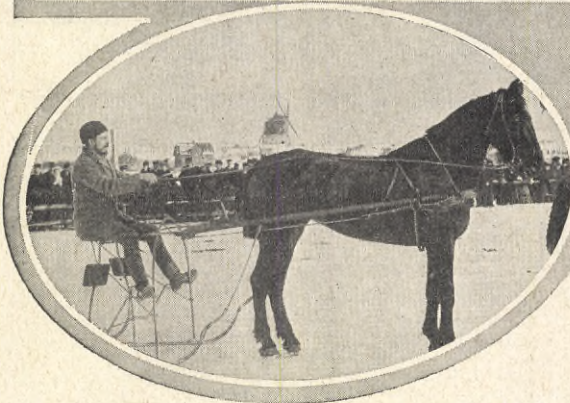
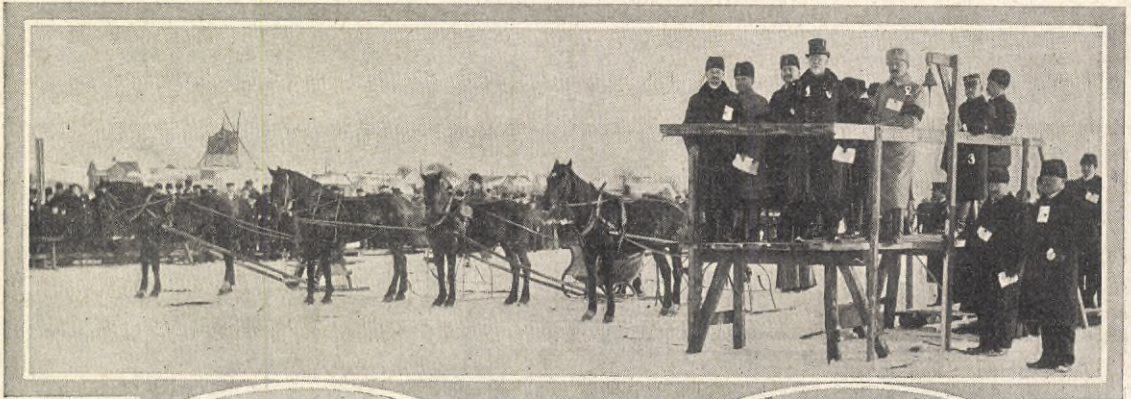
H. 8 D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.

FRÅN TRAF-TÄFLINGARNE Å BRUNNSVIKEN. (T. h. å bilden synes hr G. Tamms Calola, 1ste prist. i löpn. 2. B.)

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre Sklm—Gbg.

Svenska trafsällskapets första vintermeeting för året gick den 13 febr. af stapeln å Brunnsviken under de mest gynnsamma auspici och gaf ett nytt bevis på trafvarsportens uppsving i vårt land. Greve Carl Bonde, trafsällskapets ordf., var domare vid täflingarna.

Äfven å Bogeviden vid Visby ha nyligen talrikt besökta traf-täflingar afhållits, börjande med jaktlopp för artillerikårens officerare, hvarefter de egentliga traf-täflingarna vidtogo i fyra olika löpningar.

Effen fotograferade.

TRAF-TÄFLINGARNA I VISBY DEN 2 FEBR.: A öfre bilden synas landshöfd. Wall (1), täflingsdomaren öfverstelöjtn. Torén (2), v. ordf. i Gottlands trafsällskap kapten A. Zetterling (3). Nedre bilden t. v.: 1:sta prist. i första löpn. "Bella" tillh. F. v. Corswant; t. h.: Artillerikårens officerare, deltagarne i jaktloppet.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre Sklm—Gbg.

H. 8. D.S FOTOGRAFIPREMIERING

för insända fotografier till N:o 20 utföll med 2dra pris Kr. 10.—

- A. (aktualitet och värde i öfrigt) 2 point
 - B. (raskhet vid insändandet) . . . 2 .
 - C. (utförande) . . . 2 .
- 6 point

för foto. å sid. 320 till Betty Larsons fotografiateljé, Växjö.

Om täflingsreglerna för HVAR 8 DAGS fotografipremiering, se omslaget n:r 1 och 2.

IX ÅRG. 21^a HÄFTET INNEHÅLLER:

August Strindberg. — Carl X Gustaf. — Taastrup—Roskilde, ett 250-årsminne. — Tvenne ambassader. — Nationalteatern färdig. — Göteborg—Stockholm i automobil. — Poststationsföreståndarnes förening. — Utomlandsnytt. — Veckans porträttgalleri. — TrafSPORT.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI, GÖTEBORG. 1908.